

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) av den 21 november 2003 i målet mellan Engineering Investments B.V och Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-494/03)

(2004/C 21/41)

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) begär genom beslut av den 21 november 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 24 november 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Engineering Investments B.V och Staatssecretaris van Financiën beträffande följande frågor:

1. Är det enligt artikel 4.2 b) i direktiv nr 69/335/EEG⁽¹⁾ av den 17 juli 1969, i dess lydelse enligt direktiv 85/303/EEG⁽²⁾ av den 10 juni 1985, tillåtet att kapitalskatt tas ut från ett bolag på ett direkt formlöst aktieägartillskott från bolagets moderbolag till ett dotterbolag till bolaget, och om svaret är jakande, vilka omständigheter är därvidlag av betydelse och är det i synnerhet av betydelse om bolaget i ekonomiskt hänseende skall anses vara den verkliga mottagaren av det direkta formlösa aktieägartillskottet?
2. Utgör etableringsfriheten enligt artikel 52 i EG-fördraget (nu i ändrad lydelse artikel 43 EG) jämförd med artikel 58 i EG-fördraget (nu artikel 48 EG) hinder för att skattemyndigheterna i en medlemsstat tillämpar en praxis som innebär att ingen kapitalskatt tas ut från ett bolag på ett direkt formlöst ägartillskott från bolagets moderbolag till ett dotterbolag till bolaget, såvida dotterbolaget är etablerat i medlemsstaten och är det därvidlag av betydelse – under förutsättning av att det enligt direktivet är tillåtet att i ett fall som det förevarande ta ut kapitalskatt såväl från bolaget som från dess dotterbolag – huruvida det på koncernnivå tas ut mer kapitalskatt eller inte jämfört med vad som skulle ha varit fallet om såväl bolaget som dess dotterbolag hade varit etablerade i Nederländerna?

⁽¹⁾ EGT L 249, 3.10.1969, s. 25.

⁽²⁾ EGT L 156, 15.6.1985, s. 23.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) av den 21 november 2003 i målet mellan Intermodal Transports B.V. och Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-495/03)

(2004/C 21/42)

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) begär genom beslut av den 21 november 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 24 november 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Intermodal Transports B.V. och Staatssecretaris van Financiën beträffande följande frågor:

1. Skall en nationell domstol vända sig till Europeiska gemenskapernas domstol med frågor om tolkningen av KN⁽¹⁾, för det fall en part i en vid denna domstol anhängig tvist rörande klassificeringen enligt KN av en viss vara, åberopar en bedömning som en tullmyndighet har gjort och som kommit till uttryck i en bindande tulltaxeupplysning som har utfärdats till en tredje man beträffande en likartad vara, och den nationella domstolen bedömer att den bindande tulltaxeupplysningen inte är förenlig med KN?
2. Skall tulltaxenummer 8709 i KN tolkas så att sådana fordon som de förevarande skall klassificeras under detta tulltaxenummer?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22).

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 24 november 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-496/03)

(2004/C 21/43)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 november 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av C.-F. Durand och F. Simonetti, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. Fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2001/59/EG av den 6 augusti 2001 om anpassning till tekniska framsteg för tjugoåttonde gången av rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser.
2. Förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för direktivets införlivande löpte ut den 30 juli 2002.

⁽¹⁾ EGT L 225, 21.8.2001, s. 1.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 24 november 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-497/03)

(2004/C 21/44)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 november 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Josef Christian Schiefer och Bernhard Schima, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 EG genom att förbjuda postorderförsäljning av livsmedelstillskott genom att anta § 50.2 i Gewerbeordnung, och
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det i § 50.2 i Gewerbeordnung föreskrivna förbudet mot postorderförsäljning av livsmedelstillskott utgör en åtgärd med motsvarande verkan som kvantitativa importrestriktioner. Bestämmelsen utgör ett större hinder för försäljning av produkter från andra medlemsländer än för försäljning av nationella produkter. Ett dylikt förbud mot postorderförsäljning tvingar de ekonomiska aktörerna från andra medlemsländer att inrätta en filial i Österrike eller att anlita en handelspartner, medan de österrikiska ekonomiska aktörerna redan har en inrättning i landet som kan användas för försäljning av de livsmedelstillskott som produceras. De österrikiska aktörerna har fördelen att de kan använda sina produktionsenheter eller sina inrättningar även för försäljning. Detta kan innebära en icke försumbar kostnadsfördel gentemot utländska producenter tack vare de kostnadsbesparingar som kan göras.

De mål rörande konsumentskydd mot hälsorisker och bedrägeri som skulle kunna åberopas som berättigande för ett dylikt förbud, kan även nås genom åtgärder som i mindre utsträckning hindrar den fria rörligheten för varor. Den österrikiska åtgärden är således en begränsning som är oproportionerlig i förhållande till den fria rörligheten för varor.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av VAT & Duties Tribunal, London Tribunal Centre (Förenade kungariket) av den 10 juni 2003 i målet mellan 1) Kingscrest Associates Limited, 2) Montecello Limited (Dessa bolag bedriver affärsverksamhet gemensamt under namnet Kingscrest Residential Care Homes) och Commissioners of Customs and Excise

(Mål C-498/03)

(2004/C 21/45)

VAT & Duties Tribunal, London Tribunal Centre (Förenade kungariket) begär genom beslut av den 10 juni 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 26 november 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Kingscrest Associates Limited, 2) Montecello Limited (Dessa bolag bedriver affärsverksamhet gemensamt under namnet Kingscrest Residential Care Homes) och Commissioners of Customs and Excise beträffande följande frågor: